

Kwiat plesni

str. 126 - Pierodè Cosimo oran 128 utsp og giv

str. 136 - utsp. 3 i str. 137

str 138

str 143 - oLeonardie

str. 21 $\frac{2}{3}$, karakteristiske Raffaele

Rps 8792

Ms
Kwiat pleśni

~~Warta z kroniki w lakcie napisat~~
Nocturnu starego zamyska

Maciej Szukiewicz

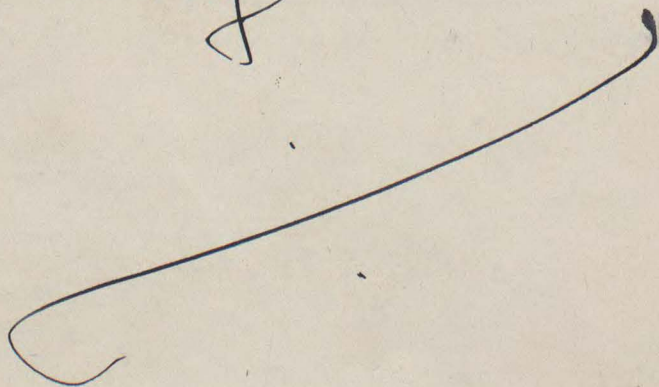
Grane za Dyr. J. J. G. Jarlikowskiego
 w Teatrze Sm. Stowackiego.

Osoby

Harze

Pani ranku

Podroiny

W chwili odstoniccia kurdyny Starzec schodzi
z ostatniego schodu a z zapalonym świeczem
w rękę, rozgląda się wokół i do góry jakby
badat oczyma sianę wieży. W pierwszej
sali ciemno - lekkie błyskawice.

Starzec

Zelaznych okieniec tej wieży
 wra nie zjadła i nie wypaczyły
 deszczu jesieni. Przylegają tak
 szczelnie, że nawet wiatr nie
 przedrze się przez szparę zawias

nie nawet ona się nie wstydziła
schodzi do sali schodami rozgląda się

Tak tu będę osuwał ... postępuję
kilka kroków zabryzmuję się idąc do

drzwi opatruję pilnie rany, potem

patrzy przez szybę poza którą widac

dalekie błyskawice. Burza jeszcze

daleka lecz zbliża się. Lekam

się jej. Urodziła się w tej stronie

w której urodziła się, zawsze

ilekroć na nią wchodziła do

zambku ta nienasytka, ta straszna
 w Tramii nasytej oporczy 12
 prochna....

mówiac do starsze powinien sie swajto,
wac unicy wiecej na ivotku sali, w
polowie drogi od drzwi do komina
poniedzy katafalkiem a stolikiem.
Cieni jego od swiatla Lucywa przynanego
w reku para na tylna iciane poniedzy
drzwiami a schodami. Starsze spozreza
swoj cieni; przeraiony. Kto tu ?!!!

a ... a ... własnego cienia boje
sie drisiaj ... idzie do komina i zapala
na nim ogień Tak, tak, braskajcie
razno state ptomyki, powiedzcie
tej niewasytnej, że w starym
szamku czuwa ktoś, co nie
da podkosić młodej lilijki
wstaje z kolana idzie do drzwi i pogląda
przez szyby Drzwi nie krwawo
dris błyskawice. Boje sie. Tak
samo bitem sie przed rokiem.

tak samo balen się tyle żywi rary.
 Lawrze wtedy komnacie tej
 przybywał milczący, kilku
 śniowy mieszkaniec --

progląda przez szyby drzwi. Przez nuzie
w lewej ścianie wchodzi go cichy Pani
zambku. Lat 22 piękna blada, ruchy
powolne, senne, jakby ogromnie zmęczone
Włosy rozpuszczone wolut, szata biała,
powłóczyła na piersiach wysyła wielka
lilja złota. Prześwienienie nie osiwiałona,

podchodzi do kominu i staje przed nim

tak, że cieni jej para nagle na ścianie

Starzec stojąc przy drzwiach spookowego

ten cieni i skrada się ku niemu.

Starzec

Dotąd niespostrzeżenie wchodzi:

Tak do tego ranku ale dziś

ci się to nie zda ...

skrada się powoli, wrennie z niewol,

nyu pospiciechem stara rusza się

by schwycić cieni Pani. Tymczasem

pari siada w fotelu przy stoliku, który
stoi poza szkłem światła kominowego
Cieni ginie. Starzec łapie rekami powietrze.

Starzec

placac Wyurkneła mi się, nie
kła, a mogłem ją ująć uniestwie
Grosiac powietrzu. Ale nie wejdziesz
tu Isisiąj, będe czuwał

Parii

sunduzym ale pierwszym głosem
Daremnie

Starzec

nastuchując w powiekszu.

Daremnie?! .. Litosci! .. ona
taka młoda, taka piękna, li-
lijka moja ... ostatnia! ..

pausa

Paru

Ojciec Twój!

Starzec

Kto tu jest? kto tu jest
stodkimi głosem powietrza!

ojciec ?

Pani

Ja ojciec Twój.

Starzec

podbiegając do niej i posuając

ty? Starzega? ty tu przyszła?

Pani

Chce tu czekać.

Starzec

Ma co czekać, na kogo czekać?

Pani

Nie wiem, nie muszę powie-
dzieć ale muszę, muszę czekać
i doczekać się zanim ona
tu przyjdzie.

Starzec

Kto - ona?

Pani

Ona. Słyszałam coś do niej
mówił.

Starzec.

znieścany. Ja nic nie mówilem.

7
ja nic nie mówię.

Pani

Słyszałam obawy myśli swoich.
Ona tu dziś przysięgnie sakrie.

Starzec

Wstanie!

Pani

Jednak serce swoje wierzy w
nie i leka się. Przysięgnie, ja
wiem, dziś jeszcze przysięgnie.
Przedtem jednak.. Łajki ojciec,

popatrze przez okno, czy widzisz
co?

Starzec idzie do drzwi i patrzy, pani
wpatruje się w przestrzeń.

Starzec

Ogromne wejście błyska,
wie klebi się na korytarciu.

Pani

Mie więcej?

Starzec

Mie.

Pani

Nie widzisz, gdzie, tam, daleko,
daleko? ...

Starzec

porucierając osy. Nie mogę dojrzeć

Pani

za siódma góra, za siódma
wola ...

Starzec

Nie, nie, nie nie widzę. Chyba
rozpuszcili włosy aż do rami -
geste, mokre, włosy.

Pani

Mwarzaj gdy piornu rozczesze
je stobym grzebiem, - za
siódma góra, za siódma woda...

Harzec

Ols'natem od błyskawic

Pani

Nie mecz oczu. Łójki, jeszcze
czas... Łajal łuczyno i siark
u mych nóg. Oczy swoje
zmyjone.

Harzec wraca do pani rajala łuczyn
od ognia w koninie wklada w pusk

9
podczas tego

Starzec

Zmieszane bardzo. Nieki prósy.
Tem w tej kretowinie kamiennej;
jednej tysiąca brzowi, tysiąca
korytarzy, i sło, sakamarków
i mysz. Zmieszane wieków
słuchnit moje szenie.

Starzec wtożony Lucywo w pusk
kosta ma siac' u noj parci; nagle
pryżrany sie jej przy siewle urowi

Starzec

Dla czego wzięłaś dziś białą szatę?

Pani

zobglądając na swą suknię

Prawda! - Nie wiem, nie
chciałam, nigdy nie nosi-
łam jasnych szat. Nie wiem,
mój ojciec, dla czego dziś ją
włożyłam.

Starzec

zamyślony podziwieniem radości

To dziwne, to dziwne, to
dziwne! . . .

Pani

O czym myślisz moją opise?

Starzec

Potawa moich myśli sarnie.
 mita się w tej chwili w blask
 potawa w urok i walcza ze
 sobą i koluje o jedne i drugie
 jak pszczoły koto kwiatu
 otaczają rojem ciebie, ciebie
 wszędzie moje, tylko ciebie. -

Pani

Siadzi tutaj - wskazuje mi i podsunwa

podwórku. Mów do mnie co. Smutek
owinał mnie wszęca i tesknica
wielka. Rano obeszłam cały
zamek - szłam się w ładnej
kolumnie w ładnej alei
ogrodu nigdy już więcej nie
postanę ...

Starzec

siedząc na podwórku Nie mów
tak, nie mów tak dzieci moje...

Pani

Leż nie tego mi żal - Kwiatem

kwiaty.. I nagle przywinał
 się do mnie wiatr z poca
 murów ranku. Dziwnie
 szumiał, dziwnie pisał...
 Aż oto porzucił na twarz
 łzę, senną jak siostra nie
 poszła daleko, daleko za te
 stare, zimne mury...

Starzec

Widziałas w dolnych salach
 perłowym mistrzów wyrzucione
 twarze o lokach słodkich lub

oszarpanych w robionach, w kresach
koronkowych, w chustach prze-
wystychn : Zardna z nich nie
przechroczta tych murów,
zardna - przez ...

Pani

Przez siostry mojej
Starzec

Z jej matki!

Pani

zbiwiana moim Mojej matki?

Starzec

12
Klaszej matki.

Pani

Nigdy mi o tem nie moiwiles!

Starzec

Barz tylko jédem wieść ta postata
na mych ustach i jészce
nie przebrzmiała a już niécz
wzawy, wiszacy nad łozem
twojego zhaibiżonego ojca
sam szumić się ze ścianą -
Noc nadleciała okropna,
podobna Wsicyjszej - - Stary

zegar na wieży - wskazuje na wieżę
w głębi na lewo zegar, który od
stule lat niczna spoczył a
jednak wybraniał ostatnia
godzina prawniarka i wsiarka
dwego - zaczął bić dwunasta.
Nagle wszystkie kolorugi sta-
nych portretów zgrzytnęły.
okropnie a z pod nich przystąpił
zielonych wyickły try i
przesaczyły się cicho w naj-
głębsze lochy ranku. —

Mazajickoz was obie przybrano
 w czarne sukienki a matka
 wasza samkuawozzy sie ze
 swym wstydem nie reszta jwi
 nigdy na pokoje ze swej swietli-
 cy.

Pani

Biedna! - Rozumiem ja. --

Starzec

Co ty mówisz Dziecie moje!

Pani

Rozumiem - ja i to, co powsta

w jej ślady... Dzisiaj rok temu -
pamiętasz ?

> Starzec

jakby się ogłaszał czy kto mi słucha
Cicho, cicho...

Pani

Tak, dzisiaj rok temu - dzisiaj
już rok - - Ojciec czy nie
słyszysz dalekich szapian?

> Starzec

czywa się z okropnym brwogiem Szapian?!
Może jakby kto szedł w sobotach

11
i stukat ?!!!

Pani

Mie, nie - chociaż i te stapania
ustypse dzisiaj--

Harze

ostaniyjac ji ramieniem Mie nam
cie, nie nam cie, obrac --

Pani

pierszac go. Mie, nie, jessce
sie nie brwoi, jessce nie czas
ona potem przyjdzie - Glawa
to mi sie, ze stypatam

jakies dalekie kroki, gdzie juz
tylko sa jedna gora, juz tylko
sa jedna woda na tuchye Prsy
wieszalo mi sie -- prawa

Mowilam o czem? Tak.

Juz rozumiem dzis ta
suntra blada pania, po-
sobna tej, ktora teraz wi-
duje w zwierniactach i tej
ktora wyszla za mury
kamku i nie wrociła więcej.
Dzis rozumiem od roku

rozumieniem .. Dzisiaj nocnica.
 Noc była czarna. Ale burza nie
 stała nad naszym sankiem,
 jeno wrzota daleko, na skraj
 horyzontu nad miastem.
 Była cisza. Tylko strach
 i niepokoje przechodził z
 sali do sali. Wcisnąć się
 i do mojej siewnicy, usiąść
 zielony na moim krześle.
 czem losu ... Wtedy —
 powrócił się nagle strasznie

samotna niż wów brici - gdy
z dwóch siostr - ostatnich dwóch
siostr została jedna w ramku ..
Wtem .. wtem stary zegar
na wieży, który od stu lat
nie ma sprężyn, zaczął
krakać Dwunasta. Gaiin
Dwunasty raz jęknął,
wiedziałam już co się stało ..
I przysła .. jakby kto
w sobotach sędzi i szukał -

Starzec

Gławato i się.

Pani

Długo patrzyła we mnie . .
 Lata roztaki ma to ja zmieniły.
 Tylko te jej oczy, te oczy, ten
 ich ział! Usmiechata się
 bladym usmiechem a kiedy
 stanie ta powiedzy nina
 a grońców błyskiem podobna
 była do jabłek najrozaych,
 w których wszystkie pestki
 widać i blonki wszystkie.

Starzec

Widziataś jej myśli?

Pani

Widziataś - szeptaty do moich -
jest wiekory świat nad kreto-
winny kamienne, pełne by-
siaca brzozi, tysiąca kory-
lawy, wib, sakamarków
i myś. Świat śmiechu i
ter, wiechu i burz i stoica
stoica, stoica! a jakies'
cichutkie, bardzo zarostydo.

ne chto sabruniato u sklepienia
ale tam na mogitkach nie
kwitnuc' biatym kwiatom!!

Starzec

suntwo z gestem przesbrogi'

Ale tam na mogitkach nie
kwitnuc' biatym kwiatom.

Pani

Długo patrzyła we mnie.
Potem rzuciła się w moje
objęcia i leżałaś tam tak
piersi' przy piersi swarz

prosy kwaczy jak niegdys
w łonie matki leżatysmy ra-
zem. Ale jej serce bito inaczej.
niż moje. W jej sercu paliła
się iskra życia, w detkach
jej krążył ogień a w moich
był lód i woda. ...

Starzec

Lepiej, lepiej sobie z tem
żurczko moje.

Pani

samotnie O nie! Łagodnie

Chyba - nie. Słuchaj. Zylam zawsze
 jej rypiem, myslalam jej mysla,
 czulam jej cziem, nawet ten
 bunt, który jej karał iść stał
 Daleko za mury nie był mi
 obcy - Czutam wszystko...

Raz pamiętam - a może tylko
 zdaje mi się, że pamiętam...

Dawniej jeszcze - lewosiny
 się rozstaly - Był księżyc...
 Miasto spało - W ogródku
 zanika spadały cicho białe

Ty, proskwitłej akacyi -- pachnia,
Ty odzwierajaco swoje znaczoń
na murach ogrodu -- Gąkiś
goracy głos - nigdy prostem
nie słyszałam tak goracego
głosu - szeptał mi nieśmiałe
dobre ogromne słowa - Nie
przerwana nigdy błogość
przejechała mi od stóp do głów -
Wtedy... - wtedy rozdrościłam
się, co wyszła za mury zamku,
Szukowałam matki, że nas

obie razeu porzeta, że oto
 zamiatam takiej błogości -
 a choćby tylko przeczucie jej
 warto okupić wiecznem
 ośsobnieniem w lochu su-
 ber snów.

Starzec

zmieszany Ośsobnieniu? O jakim
 ośsobnieniu mówisz?

Pani

Ja bardzo wiele wiem mój
 Twonie. Sprawiles się tak

cicho, że zaden smier nie
przedostat sie za mury zamku
niczyje ucho nie słyszało -
ale moje słyszało. sobobina
wyrzutu | Wieszisz -- nie byłam
nigdy w lochu sm bez snów,
a wiem że niedawno - jutro
będzie rok temu - przybyły
tam dwie brumy - w jedna
jąbyu sie zmiesciła a
druga ot, taka małułka -
Stoja cicho -- w cieniu, na

nbożu -- Jutro tam przybędzie
ostatnia. ....

Starzec

rogomna brwoga Nieprawda -
nieprawda - wszecie moje,
powiedz ze to nieprawda.

Pani

Jak będzie, tak być musi.
Wyrwanęszy się owej noce
z moich uścisków bzy
me osuszyła przysięgam,
ze nim rok minie, będzie

my znovu beiaty w łonie
matki i - żyć na wieki.

Starzec

Litości nie masz nademna..

litości nie masz - kleka przed

nią i ujmiję ją za kolana - pami

ględzi mi głowę

Pauza

Pami

Która godzina ?

Starzec

podnosić się Północ niedaleka.

Pani

Jwi potnoc! -- i tak bez swiatla
i tak bez ciepła isc' tam! ---

Ojse, prosze cie - idz, spojrzysz
wytezi zrenice, Starzec patrzy

przez syby drzewi - Pani wpatrzona
w przestreci przed siebie - ostatnie

Lucywo wogasa w koile

Co widzisz?

Starzec

Bursa koluje nad zamkiem
jak orzet wciari mniejsze

szataczajac, kregi.

pausa

Pau

Dziwuy smutek owinat
mnie cala .. Oczekiwanie
taskoce mi serce bolesnie ..

pausa

jakby stuchata z cieleskich glosow

W podziemia wrok, w piwnice

czarna

Liliji bialej upadlo ziarno

I w starozytnych smierzechow

magile

W dwa bossicenne wzrosło baryle,
Z nich jeden wspiął się za okna
krate

Zywego słowca pić złota poswiato
Wspiął się i wypił i zwiart...
Drugi --

parwa

Czy jęszce nie widzisz nie ojęc?

Starzec

Zamienilem się cały w oczy
i zamienilem naprosino.

Pani

wpatrzona w jeden punkt przestrzeni
Teraz miała najwyższą górę
i największą ostatnią wodę -
lasem białki.

Starzec

Kto taki?

Pani

nagle dość siew i niespokojnie
Nie wiem, nie wiem choć
czekałam na niego - Był
się tylko nie spóźnił.

wstaje Ojrze, idź rapał ogień na
 najwyższej baszcie niech sivi-
 tlem swoim błyskawice zgasi
 niech wpadnie wrogowskarem
 w splatany, gesty bor. Traczej
 nie stary na czas. Idź ojrze!

Starzec

Nie pojde, nie pojde.

Lani

Idź! Błagam cie, zaklinam
 idź!

Starzec

Nie moze, nie zapale ognia na
najwyzszej baszcie. Tam nie
ma z czego ognia rozniecic -
drwa zabraklo.

Tam

nieszpokojnie jest koczys w kaplicy.

Starzec

Przyrost do sciany, rost sie
z nia nikt go oderwac nie
pobrafi.

Tam

z wsrastajacych nieszpokajem

La kopije i drzewca standardów
zdobytých na wrogu. -

Starzec

Powietrze i czas je przestłity
nie żadza ognia.

Pani

↓ W sali przodków sto
kwasy patrzy z ram, sto
kwasy malowanych na
brzewie.

Starzec

Stone sbrugi wystąpiłyby

z powiek i zgasity płomień.

Pani

Niee nie ma, nie ma sposobu.
A jednak ogień ten zapłonąć
musi!

Starzec

Radbym, gdyby mi sięgawia
mogły być twoje policzki

Pani

Ojcie, nie mów tak do mnie
nie mów tak, nie mów tak!
Wszakże ona żsis' go mnie

przyjdzie - słyszysz ojciec? - Owa!
 Dzisiaj jeszcze muszę odejść -
 tam! - siada - I tak bez światła
 bez stolicy! - - Byłam w tej
 krętowni szarej i zimnej
 jak szara zimna plesń -
 Ojciec! powiadała - słuchaj
 powiadała - ty sam może
 wilesz mi to - Powiadała
 że kiedyś ma rumać w grzyby
 stary amstraty, spleśniały
 mur - najbardziej nawet

beszielenia szara, pleśń wy-
daje wostatnia noc szivny,
ogromny, paśowy kwiat --

Starzec

Jak mówią.

Pani

btagalnie Ona powinna
ona musi wydać taki
kwiat! Dlaczegożby jej
nie wolno było zakwitnąć?

Starzec

suntwo i cicho I nich jeden

wspiat się za okna brate
 Lywego słońca pic' słońca posiwiate
 Nypiat się i wypit i swiadł

prawda

Pani

Która gozina?

Starzec

Pótnoc bardzo bliska.

Pani

Prawda, jizi pótroc! A teraz
 popatrze ojrze - las bardzo
 splatany - ale jizi tylko

jeden swat pui .. Co widzisz?

Harze

Widze burze - chwila jescze
stanie nad zamkiem.

pausa

Pauze

wpatrzona w przeskrsci srazosna
pernoscia - Ah nareszcie!

Wypłatał się już z gestwi..

my już blisko, bardzo
~~blisko~~ - nagle robi się za okucem

jesno od jucznowego siviatta

27
Czy i teraz jeszcze osoby swoje
nie rozróżnić nie mogą?

Starzec

Odwraca się od szyby i widząc Tyny wola

O! o!

Pani

Co się stało? co się stało?

Starzec

Najwyższa barsta cała w ogniu
błyskawice sbladły od tego
ognia. Jeszcze parę strugami
i nie może go ugasić.

Pani

Cóż więcej?

Starzec

Golabki twoje białe wypłoszo
no pożarem najwyższej baszty
oblokty się w szkarłat. Lataja
oblakane nad ogrodem.

Z krwawem ich pierzem
wicher igra. Lataja między
błyskawicami i ańi się
wstydsa, ańi boja

Pani

Coż jeszcze? Coż jeszcze?

Starzec

Porząd upadł na twoje ogrody.
Lilij twoich rzędy pala się
ogromnym wstydem —
Nicher w part wnie i łanie
je i kładzie pokosem.

Paru

b. niespokojni leś radośnie

A na btoniu, przed rankiem
nikogo nie widzisz?

Starzec

strasnym głosem Widze, teraz widze!

Pani

Wnet wejdzie w bramę.

Starzec

Mie wejdzie, sam kniata!

Pani

Iys ja sam kniat? kiedy
sam kniates?

Starzec

Mim znicoroch rapart.

Pani

Cos' by morynit, cos' by

rozumił? A toć ja o świecie
 myśliwie otworzyłam je
 wszystkie, obeszłam cały kraj
 odwiedziłam wszystkie sąsiedztwa.
 te sąsiedztwa, obeszłam na
 ścieżkach wszystkie furtki,
 wszystkie podwoje. Myślałam
 wszystkie bramy, rozstrzelałam
 wszystkie okna, rozdarłam
 pajęczyny, które mi się
 rozprószyły w szczeliny murów
 najmniejszych, szparke przez

która, mógł się przedostać tylko
jedem prouyk, rozdrapałam
mojemu równemu parwozia.
mi, aby stoice przez nią
wesoło, cacie, sijnce, ogromnie
stoice! A tyj wszystko
pozasklepiat - o - o
o ogromne, moca! Ale najproszno,
najproszno!

Starzec

progladajac przez okno z odciwieniem utzi
To nie ona, to nie ona -

ona wchodzi niepostrożenie.

Pani

Łona przyjdzie tu dziś, ona
także - ale pierwszej, pierwszej -
Słysysz? kotace do bramy.

Starzec

Próbowo kotace - zamknięta!

słychać gromot

Pani

On jednak wejdzie

Starzec

Och, oh - na Boga! wicher

szarpnął bramę i odwarł ją
wierzyc. Ale ja nie wypuszczę
ja nie wypuszczę!

Pani

Nie zagroźisz, już nie zagroźisz

Starzec

Połozę mu prog, którego
nie przekroczy. Dobrze z lo-
chow sum bez snów³ dwie
brunny, dwie w cieniu
na ubożu. Tych nie przejdzie
wybiega przez drzwi w głąb⁵

Pani

prawie biegnąc za odchodzącym

Nie ściągaj piurasty prochów
na swa głowę - nie mac' Twonie
ciszy sun bez snów.

b. krótka pauza

Bliski zgrunot potaczony z ogromnie
jasnymi błyskawicami. Otwierają się
na wścieki gotyckie drzwi w tylnej
ścianie. Na tarasie za drzwiami stoi
podwinięty w takich ruchach jakby go
wichroza wiat. Cały otulony płaszcem

Podróziny paria, długo oczyma - Paria
odwraca nieco głowę

Podróziny

zwrocony do ogrodu. Ustancie deszczu
milknij, wicheru - tu spocum,
deszcz i wicheru milkną, błyskawice
ustaje, światło purpurowe najwyżej.
baszki gasnie. Na scenie prawie ciemno.

Podróziny postępuję kilka kroków
ku przodowi - Idzie od barany same się
zamykają.

parwa

Podróziny wpije się osyuma w janie
która stajimi zastania sobie osy.

Podróziny

Dłoi jej siarem wrenie przeswie,
 słona podobna do jabłek dojrza
 tych, w których wszystkie
 pestki widać i blonki wszystkie
podobni do niej jeden krok - pauza
 Jesknota zycia ustala gwiazdka
 w jej oczach i z gwiazdka się
 srywa i leci ku mnie.
podobni do niej jeden krok - pauza

Blady smutek wielu pokalci
slat sie walabastrowa brawnice
jej dziewięcogo ciata' i cisse
maci - nehyla przed nią głowy
Pani!

Panią wstrząsa silny dreszcz:
wysłysawszy głos podziwne go cofa ręce
które wyciągnęła ku niemu podczas
gdy się pan schylił i mów rozpoczął
ślawni ocy

Pani

Boję się.

Podróziny

Głos swój podobny do szmeru spa-
kających cicho białych łoz poro-
kwistej akacji.

Parii

Prague, lecz boję się.

Podróziny

Włosy swoje pachną odwrzajaco
jak swoje puacrow' na murach
ogrodów, w sanktach miast
w noc miesięczna

Parii

Stone, lecz boje sie!

Podroziny

Pojdzi!

zblizni sie supetnie i odchyła jej. rece!

Pani

zdziwienie A! —

Podroziny

Pojdzi!

Pani

przygladajac mu sie W srenicach
twoich gore szak sycia - Gdzie
ja takie srenice widzialam?

Podróziny

wyciągając ku pani ramiona

Nie znatem cichej przystawii!
 Młocher mna wije od wicków
 burza pedzi mnie i qua. Nie
 znatem cichej przystawii!

Pani

Głos twój garacy, słowa twoje
 nieznamie mi dobre, agronne.
 Gdzie ja ten głos słyszałam,
 skąd ja te słowa pamiętam?

Podróziny

Stojom moim towarzyszami
cierii i kamieni - gdzie przejdę
żywy koral wsiaka w bezdrowie.
Pojeżdż!

Pani

Mówisz do mnie szeptem snów
moich, wotasz na mnie głosem
najskrytszych nieprzeświadczonych
moich pragnień. Ktoś ty?

Podróżnicy

W porzeczaniach wiecznych niezmienności.

Pani

Widziałam ciebie przez laty pod moimi
powiekami, gdy wzięła mnie bógosc
dziwna od stóp do głów i zawrościła
tam tej, co wyszła z murów i nie
wróciła z gwaranych miast.

Podróziny

Pamięć moja pisze skrzydłem
wicheru na proźni nieba szerokiego

Pani

Ktoś ty? Oczekam na ciebie jak
wonne storczyk czeka w cieniu,
aż słoty chorasz nadleci i ta mi

ślub ze storczykiem rozkwitłym za
siódma, góra.

Podróziny

Łowiew mnie nosi z kwiatu na
kwiat, jak choraszcza

Pani

Motalam na ciebie od dawna
w pustych komnatach samczyka.

Ktoś ty?

Podróziny

Trwanie moje odwieczne jest
mi niebytem przez tę chwilę.

w którejbym spoczął przy tobie.
 Pojź.

Lam

W samotności drzewiwej światłicy
 wolałam na ciebie i otos przyszedł.
 Ale jest w tobie coś; jest we mnie
 coś - co mnie od ciebie odpycha.
 Wolałam na ciebie straszonym
 głosem lewiny krwi a oto
 teraz krew pracowita podnosi
 przeciw tobie głos i odpycha
 mnie od ciebie. Nie wiem kto

jestes - nie bylam nigdy w ogrodach
Kaułków, gdzie spadaja cicho
biale try porzekwitłej akacyi
gdzie swoje znaczeń na murach
ogrodu pachna otwarzajaco w noc
miesieczna - a jednak czuje
sie tam cie widziatam przed
laty i oddaj cała istnosć
moja wiec sie ku tobie...

Podróziny.

O, poloz mi przez rozzysta tlo
na skroniach rozpalonych nie

z matem cichej przystani!

Pani

wyciąga ręce gdzie jesteś? gdzie
jesteś? - cicii jakis stanął pro-
miejszy namu.

Podróziny

zamiębliła się Nic mi od ciebie nie
odszła - pamięć moja pisze
skosytem wicheru na próżni
nieba szerokiego... O ręce wy
moje! bierze ją za ręce

Pani

nadstruchujac O! - - - słyszales'?

Podróziny

Słyszę pluskot krwi w twoich
rekach.

7

Pani

Mie, mie - to byt jek, drugi jek.
W najgłębszym lochu smu bez
swoj jekoty dwie brunny
w cieniu na ubocz - ostatnie
dwie --

Podróziny

Ucho moje nie zna jeku brunien.

Pani

Jakże ty jednak słyszałam. Ale
 nad ten jak głosniej we mnie
 wola deszczuota życia.

Podróziny

ciagnąc ją ku sobie z ekstazą

Przystani moja cicha!

Pani

przystula się do niego potem nastubuje
 cyt... cyt! powietrze samku
 drgnie to smutek, pieśnia ---
 W podziemia wrok w piwnice czarnej

Liliji białej upadło siarwo
I w starożytnych murach mogile
W dwa bezcenne wrosło badyde
Z nich jeden wspiął się za okna
krate

Zywego słowca pić złota poswiato,
Wspiął się i wypit i zwiadł.

Drugi --

wywna pausa - przytuła się na miotnie

Do Podwiwego Słowca, słowca moje!

Czekalam - przyszlos! Kocham
cie! kocham cie, kocham cie.

Podróziny

ciagnac si ku katafalkowi - Pojdz!

Pani

Lata stugie chowalam gotabki
 czekajac na ciebie, lata stugie
 sialami lilije czekajac na
 ciebie, tesknota rzyca wrrata
 w najgłębszych tajniach
 mej istoty, rwalam sie
 ku tobie - a oto jeste slonce
 moje!

Podróziny

Ma wszystkie szat moich warg
jedne - jedyna chwila ukojenia!
schyla sie by ja pocatowac - Pani
skyla sie i nadstuchuje stukowi

Pani

z brzoza Gysysr?

Podrozi

Gysre usmiech swego i mego
serca.

Pani

Gysysr? jwi wszic jakby kto
szed i stukat sabotarii.

Podróziny

Chwile jedna chwile ukojenici!

Pani

oddala go reka, żywi markochodzi ...
jeszcze rok nie upływał, nie
jeszcze, nie jeszcze, - chwile
chwilke, chwileczke!

w głębi na schodach jawia się
białe widmo. Idzie powoli przez
tarasę potem schodami w górę
ogląda się na pania wreszcie ziemię
na górnych schodach

Stogolnie jedne sekunde, jedne
setna część sekundy, jedne
milionowa, jeden błysk jej:-
Kaszka! nie słyszy, nie
słysz - ruca sie podwinem
w obyciu Szaleń purpurowych
twoich warg nasyć mają
tesknote życia! Życia!
Słonica! Schu!

Podwinny ja calyć swa um swisa
w reku zegar bije wronasta

Podwinny

Wszystek świat jest moich odłam
 i za chwile w której spocząłbyś
 przy tobie. podnosi jej głowę spoczę
nie martwa. Limne, sienne...

Na ustach jej wykwitły kwia-
 ty lodowe - włosy jej spadają
 jak storczyki prochna ... O! ...

O! - układa ją na czarnym wsiewie
nie Wieszmy biał, wieszma
 kłuka! - wieszma! - Dalej
 dalej na deszcz i wiatr i
 gromy! - potchotki ku drzewom

które się otwierają sacyna deszcz
siec - Miatr wyję - Ciemno -

Doswianni z lewej robiegi, starzec
Starzec

Legar, regar, regar bije!
Czyżby przysła niepastwce
sienie? Dziecko moje, liliżko
moja górze jesteś? - Górze?
górze jesteś? - zblizá sié do kaba
falken i namacawsy rekoma Jania

wyjdaje ksyk
Nie zagroziłem drogi -

ile oznaczam - moja wina,
 moja wina. Wy jasne grochy
 mliwycie się nademna -
Piarun rozpadł i nie było starca -
rozpadł się czarne grochy

Koniec

1. The first part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The second part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The third part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The fourth part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The fifth part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The sixth part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The seventh part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The eighth part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The ninth part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The tenth part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The eleventh part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The twelfth part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The thirteenth part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The fourteenth part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

The fifteenth part of the book is devoted to a general history of the world from the beginning of the world to the present time.

w Krakowie
uznane przez
Towarzystwo
"O własnych
Siach" za je-
dynie krajowe
i najlepsze są
opatrzono
znaktem
ochronnym
"Góral" lub
"Kosmierz".

Wyroby firmy
J. F. FISCHER Linia A-B

Pharmacia